

بررسی تأثیر زمان نگهداری و تکنیک resin coat روی استحکام کششی باند سمان panavia F به عاج

فرامرز زکوی^{۱*}، مریم عبده تبریزی^{۲*}، امیر قاسمی^{۳**}

چکیده

هدف: تهیه Onlay و Inlay غیرمستقیم و سمان کردن آنها با سمان رزینی به طور وسیع در حال گسترش است. سمان های رزینی در مقایسه با باند فراهم شده توسط باندینگ های عاجی برای کامپوزیت های مستقیم، باند ضعیف تری برای ترمیم های غیر مستقیم فراهم می کنند. این امر موجب debond شدن ترمیم غیرمستقیم و مشکلات متعدد بعدی می شود. برای حل این مشکل اخیراً تکنیک resin coat پیشنهاد شده است. ادعا می شود که این تکنیک استحکام باند سمان های رزینی به عاج را افزایش می دهد. هدف این مطالعه بررسی تأثیر زمان نگهداری و resin coat روی استحکام کششی باند سمان Panavia F به عاج می باشد.

روش بررسی: ۶۰ دندان مولر سوم انسان به ۶ گروه ده تایی تقسیم شدند. در هر گروه سطح اکلوزال دندانها تا اکسپوز شدن اولین لایه عاج توسط دستگاه تریمر ساییده شد.

گروه اول: عاج بدون هرگونه treatment سطحی و نگهداری شده در آب مقطر به مدت ۲۴ ساعت. گروه دوم: عاج بدون هرگونه treatment سطحی و نگهداری شده در آب مقطر به مدت ۷ روز. گروه سوم: عاج resin coat شده با clearfil liner bond 2V و نگهداری شده در آب مقطر به مدت ۲۴ ساعت. گروه چهارم: عاج resin coat شده با clearfil liner bond 2V و نگهداری شده در آب مقطر به مدت ۷ روز. گروه پنجم: عاج resin coat شده با clearfil liner bond 2V و کامپوزیت قابل سیلان (flowable) و نگهداری شده در آب مقطر به مدت ۲۴ ساعت. گروه ششم: عاج resin coat شده با clearfil liner bond 2V و کامپوزیت قابل سیلان و نگهداری شده در آب مقطر به مدت ۷ روز. میله های نیکل کروم با استفاده از Panavia F به سطوح شرح داده شده باند شد. سپس استحکام کششی باند توسط دستگاه اینسترون ارزیابی گردید. برای مقایسه دو تایی گروهها از آزمون t-برای مقایسه شش گروه از آزمون ANOVA استفاده شد.

یافته ها: میانگین و انحراف معیار استحکام باند کششی (برحسب MPa) ۶ گروه مورد مطالعه به صورت زیر بود:

گروه اول: (۱۵.۹۴±۵.۲۷) گروه دوم: (۱۲.۴۳±۴.۷۵) گروه سوم: (۱۵.۳۶±۵.۴۱) گروه چهارم: (۱۰.۶۱±۳.۵۳) گروه پنجم: (۱۸.۴۵±۶.۱۸) گروه ششم: (۱۳.۳۴±۴.۴) آنالیز t-test و ANOVA مشخص کرد گروه اول و دوم تفاوت معنی داری ندارند. ولی در مورد سایر گروه ها تفاوت معنی دار بود (P<0.05). یعنی storage ۷ روزه باعث کاهش استحکام باند سمان Panavia F به عاج resin coat شده گردید. بررسی از نظر روش شکست نمونه ها نشان داد روش شکست در تمام نمونه ها از نوع adhesive، ز محل اتصال سمان به سطح عاج یا سطح رزین coat شده بود.

نتیجه گیری: افزایش استحکام باند با تکنیک resin coat به سطح عاج دیده نشد. استفاده از کامپوزیت قابل سیلان به همراه clearfil liner bond 2V تأثیری روی استحکام باند نداشت. نگهداری ۷ روزه سطح resin coat شده باعث کاهش قدرت باند می شود. م.ع.پ ۱۳۸۷؛ ۷ (۳): ۳۹۳-۴۰۰

کلید واژه گان: resin coat، سمان رزینی، استحکام کششی باند

*استادیار بخش دندانپزشکی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی اهواز

**استادیار بخش دندانپزشکی ترمیمی دانشکده دندانپزشکی شهید بهشتی

۱-نویسنده مسؤل: Email:faramarz-za@yahoo.com

مقدمه

باند نمونه‌ها صورت گرفت. در حالیکه ترمیم‌های غیرمستقیم به خاطر اینکه در خارج از کلینیک تهیه میشوند، نیازمند چند جلسه کار کلینیکی میباشند. بنابراین فاصله بین آماده سازی دندان و چسباندن ترمیم نهایی حداقل یک هفته می‌باشد که این مسئله در مطالعات قبلی در نظر گرفته نشده است. هدف این مطالعه بررسی تأثیر زمان نگهداری و تکنیک Resin coat روی استحکام کششی باند سمان Panavia F به عاج بود.

روش بررسی

ابتدا به روش ریخته گری ۶۰ عدد میله آلیاژ نیکل کروم (verobond) به قطر ۳/۴ mm و طول ۹ mm تهیه شد. در انتهای هر کدام از میله‌ها در موقع ساخت الگوی مومی حلقه‌ای متصل شد (شکل ۱). انتهای باندشونده میله‌ها توسط ذرات اکسید آلومینیوم با قطر ۵۰ میکرون ساخت کارخانه ارتوتکنولوژی آمریکا و فشار ۶۰ PSI به مدت ۵ ثانیه سندبلاست شد. برای این منظور از دستگاه Microetcher ساخت کارخانه Danville انگلستان استفاده گردید. میله‌ها بعد از سندبلاست توسط الکل طبی شستشو گردید و سپس در آب مقطر تا زمان باندینگ نگهداری شد.

این مطالعه بر روی دندان‌های مولر سوم انسان که حداکثر ۳ ماه قبل کشیده شده‌اند، انجام گردید. دندان‌ها پس از کشیده شدن در محلول آبی کلرآمین ۰/۵ درصد قرار گرفتند. پس از معاینه از بین دندان‌های کشیده شده آنهایی که سالم، فاقد پوسیدگی، شکستگی، سایش، ترمیم و آنومالیهای مادرزادی بودند، انتخاب گردید. یک هفته قبل از کار تحقیق، دندان‌ها از بقایای جرم و نسج نرم تمیز گردید و در آب مقطر با دمای اتاق نگهداری شدند. در آغاز پژوهش دندان‌ها از قسمت ریشه در یک بلوک آکریلی به ابعاد ۲۰×۲۰×۳۰ mm نصب شدند. از انتهای هر کدام از بلوک‌ها یک قطعه سیم به قطر ۱ mm به صورت مستقیم خارج میشد (شکل ۲) از این سیم جهت

تهیه onlay و inlay غیرمستقیم و سمان کردن آنها با سمان رزینی به طور وسیع در حال گسترش است. در حالیکه سمان‌های رزینی، نسبت به باند فراهم شده توسط باندینگ‌های عاجی برای کامپوزیت‌های مستقیم، باند ضعیف تری برای ترمیم‌های غیرمستقیم فراهم می‌کنند.

باند نسبتاً ضعیف سمان رزینی میتواند منجر به تطابق ضعیف و تشکیل gap در اطراف inlay و onlay غیرمستقیم شود که این مسئله می‌تواند منجر به حساسیت دندان بعد از درمان، ریزش (Micro Leakage) و کاهش طول عمر ترمیم گردد. برای کاهش شدت این مشکل از روش‌هایی مانند سندبلاست (۱)، استفاده از باندینگ‌های مختلف (۲) و تکنیک Resin Coat استفاده می‌شود. تکنیک Resin Coat اخیراً ابداع شده است. در این تکنیک با استفاده از یک نوع باندینگ عاجی و رزین میکروفیلد با ویسکوزیته پایین روی سطح عاج لایه هیبرید تشکیل می‌شود. این لایه می‌تواند پوشش و محافظت از عاج آماده شده را بلافاصله بعد از تهیه حفره فراهم کند. در عین حال باعث تطابق (Adaptation) داخلی خوب ترمیم غیرمستقیم می‌شود. بنابراین این تکنیک پتانسیل کاهش تحریک پالپ و حساسیت دندان بعد از درمان را دارد، در عین حال ادعا می‌شود استحکام باند سمان رزینی به عاج را افزایش می‌دهد. (۳ و ۴) در این مورد تاکنون تحقیقات محدودی انجام شده است (۳ و ۴ و ۵) که نتیجه آنها نشان داد که قدرت باند سمان‌های رزینی به عاج با استفاده از این تکنیک افزایش می‌یابد. ولی این تحقیقات با واقعیت کار کلینیکی تطابق ندارد. زیرا در تحقیق jayasooriya و همکاران در سال ۲۰۰۳ (۴)، goes و همکاران در سال ۲۰۰۰ (۵) بلافاصله بعد از Resin coat باند نمونه‌ها به عاج توسط سمان رزینی انجام شد و در تحقیق Nikaido و همکاران در سال ۲۰۰۳ (۳) ۲۴ ساعت بعد

که ابتدا همانند گروه سوم و چهارم clearfil liner bond 2V روی سطح عاج اعمال شد و در مرحله بعد یک لایه رزین کامپوزیت با ویسکوزیته پائین روی سطح عاج قرار داده شد و به مدت ۲۰ ثانیه کیور گردید برای داشتن قطر و ضخامت یکنواخت از کامپوزیت با ویسکوزیته پائین از یک قطعه نوار پلی استر که سوراخی به قطر ۵ mm در مرکز آن قرار داشت، استفاده گردید. بعد از قرار دادن رزین با ویسکوزیته پائین در سوراخ نوار پلی استریک نوار دیگر پلی استر بدون سوراخ روی آن قرار داده شد تا ضخامت رزین در همه نمونه‌ها یکسان باشد (شکل ۴) سپس سطح عاج توسط Cavit G پانسمن گردید و به مدت ۲۴ ساعت در آب مقطر نگهداری شد.

در گروه ششم همانند گروه پنجم عمل شد ولی زمان نگهداری نمونه‌ها ۷ روز بود.

پانسمن نمونه‌های همه گروه‌ها بعد از مدت زمان نگهداری برداشته شد. سپس سطح توسط برس متصل به آنگل تمیز گردید. در مرحله بعد میله‌های آلیاژ نیکل کروم توسط سمان Panavia F طبق دستورالعمل کارخانه سازنده به سطح دندان‌ها باند شد. بدین ترتیب که ابتدا مایع A و B ED Primer به مقدار مساوی با هم مخلوط گردید و به مدت ۶۰ ثانیه مخلوط روی سطح عاج قرار داده شد. بعد از این مدت توسط جریان هوای ملایم خشک گردید. سپس خمیر A و B سمان با هم مخلوط شد و پس از قرار دادن سمان بر روی سطح آماده شده میله نیکل کروم، میله به دندان متصل گردید. اضافات سمان از اطراف میله برداشته شد و سمان از سه جهت و از هر جهت به مدت ۲۰ ثانیه توسط دستگاه Colt lux 75 ساخت آمریکا کیور گردید.

در اطراف قسمت متصل شده میله، به مدت ۵ دقیقه اکسی گارد قرار داده شد سپس اکسی گارد شسته شد. و نمونه‌های باند شده به مدت ۲۴ ساعت دیگر در آب مقطر نگهداری گردید. با توجه به اینکه در گروه

اتصال باکس به دستگاه اینسترون استفاده شد (شکل ۳) مجدداً دندان‌های باکس شده در آب مقطر قرار داده شدند. نمونه‌ها به طور تصادفی به ۶ گروه تقسیم گردیدند. بعد از ۲۴ ساعت تاج دندان‌ها از قسمت اکلوزال توسط تریمر به صورت عرضی تا اکسپوز شدن اولین لایه عاج در محیط مرطوب ساییده شد. سپس سطح به دست آمده دندان‌ها، با کاغذ سنباده سیلیکون کارباید ۶۰۰ گریت در زیر جریان آب پرداخت گردید تا سطحی صاف و لایه اسمیر یکنواخت ایجاد شود.

در گروه اول بعد از آماده سازی عاج به روش ذکر شده بدون هرگونه پیش درمانی، سطح عاج توسط Cavit G بدون اوزنول ساخت کارخانه 3M ESPE آلمان پانسمن گردید و به مدت ۲۴ ساعت در آب مقطر نگهداری شد.

در گروه دوم همانند گروه اول عمل شد ولی زمان نگهداری نمونه‌ها ۷ روز بود.

در گروه سوم بعد از آماده سازی سطح عاج توسط Clearfil liner bond 2V لایت کیور ساخت کارخانه Kuraray ژاپن طبق دستورالعمل کارخانه سازنده Resin coat گردید. بدین ترتیب که ابتدا به نسبت مساوی از مایع A و B مربوط به پرایمر با هم مخلوط گردید و مخلوط به مدت ۳۰ ثانیه روی سطح عاج قرار داده شد. سپس توسط جریان هوای ملایم خشک گردید. در مرحله بعد مایع A مربوط به Adhesive بر روی سطح قرار داده شد و پس از نازک کردن آن توسط جریان هوای ملایم، به مدت ۲۰ ثانیه کیور شد. سپس سطح عاج توسط Cavit G پانسمن شد. در گروه چهارم همانند گروه سوم عمل شد ولی زمان نگهداری نمونه‌ها ۷ روز بود.

در گروه پنجم بعد از آماده سازی عاج سطح عاج توسط Clearfil liner bond 2V رزین کامپوزیت با ویسکوزیته پایین AELITEFLO ساخت کارخانه Bisco ' Resin coat گردید. بدین ترتیب

نمونه‌ها با دستگاه اینسترون مدل ۱۱۹۵ ساخت انگلستان با سرعت ۲ mm در دقیقه بررسی گردید. یافته‌ها توسط آنالیز آماری ANOVA و t.test تجزیه و تحلیل شد.

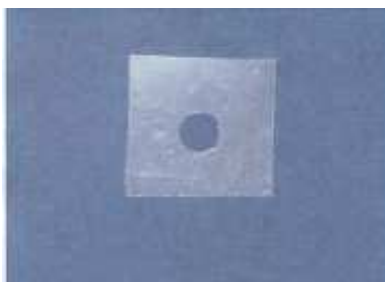
پنجم و ششم قرار بود میله‌های کامپوزیت به سطح کامپوزیت از قبل کیور شده باند شود قبل از باند نمونه‌ها توسط سمان Panavia F، سطح به مدت ۱۰ ثانیه توسط اسید فسفریک ۳۷٪ اچ شد. استحکام کششی باند

شکل ۲

شکل ۱

شکل ۴

شکل ۳

یافته‌ها

شاخص‌های آماری متغیر استحکام باند کششی برحسب مگاپاسکال به تفکیک گروه در جدول (۱) نشان داده شده است.

جدول ۱: شاخص‌های آماری شش گروه مورد مطالعه

تعداد	حداکثر - حداقل	انحراف معیار \pm میانگین	شاخص باند Mpa	گروه‌ها
۱۰	۱۰/۴۸ - ۲۸/۰۴	۱۵/۹۴ \pm ۵/۲۷		گروه اول
۱۰	۵/۶۶ - ۱۸/۴۱	۱۲/۴۳ \pm ۴/۷۵		گروه دوم
۱۰	۹/۳۴ - ۲۴/۳۶	۱۵/۳۶ \pm ۵/۴۱		گروه سوم
۱۰	۵/۰۹ - ۱۵/۱۵	۱۰/۶۱ \pm ۳/۵۳		گروه چهارم
۱۰	۹/۹۱ - ۲۸/۳۲	۱۸/۴۵ \pm ۶/۱۸		گروه پنجم
۱۰	۷/۳۶ - ۱۹/۸۳	۱۳/۳۴ \pm ۴/۴		گروه ششم

در گروه پنجم و ششم: نتیجه این آزمون تفاوت معنی داری را نشان داد و $Pvalue = 0/044$ بود.

برای بررسی تأثیر رزین coat بر استحکام باند کششی سمان Panavia F گروه‌های ۱ و ۳ و ۵ و ۲ و ۴ و ۶ به طور جداگانه توسط آزمون ANOVA مقایسه شدند.

نتیجه این آزمون نشان داد که تفاوت معنی داری بین این گروه‌ها وجود ندارد. یعنی Resin coat تأثیری روی استحکام باند سمان Panavia F به عاج ندارد.

بحث

در این تحقیق از آزمون استحکام کششی باند استفاده شد. زیرا نتایج این آزمون نسبت به آزمون‌های دیگر انحراف معیار کمتری دارند و تفاوت‌های واقعی را ماسک نمی‌کند (۸).

نتایج حاصل از آزمون t.test برای گروه‌های ۲۴ ساعته و ۷ روزه نشان داد که نگهداری هفت روزه عاج بدون پیش درمانی تأثیری در استحکام باند سمان Panavia F به عاج ندارد.

در این مورد تاکنون تحقیقی انجام نشده است. ولی استحکام باند سمان Panavia F به عاج نسبت به کامپوزیت مستقیم کمتر است^(۶) دلایل احتمالی کم بودن استحکام باند این سمان به عاج به شرح زیر است:

۱- ED primer این سمان یک نوع باندینگ خود اچ کننده two component است که اعمال اچ، پرایمینگ و باندینگ را انجام می‌دهد. Ph آن حدود ۳ است (۷) اسیدیته این باندینگ بعد از قرارگیری روی سطح دندان در اثر یون‌های کلسیم آزاد شده در فرآیند اچینگ خشی میشود ولی اسیدیته لایه سطحی آن یا لایه مهار اکسیژن (لایه‌ای که در اثر اکسیژن پلیمریزه نشده است) باقی میماند. بر اساس مطالعات گذشته (۹) مونومرهای رزینی اسیدی در حضور سیستم redox

گروه اول: عاج بدون پیش درمانی و Storage شده به مدت یک روز.

گروه دوم: عاج بدون پیش درمانی و Storage شده به مدت هفت روز.

گروه سوم: عاج Resin coat شده با Clearfil liner bond 2V و Storage شده به مدت یک روز

گروه چهارم: عاج Resin coat شده با Clearfil liner bond 2V و Storage شده به مدت هفت روز

گروه پنجم: عاج Resin coat شده با clearfil liner bond 2V، کامپوزیت flowable و storage شده به مدت یک روز

گروه ششم: عاج رزین coat شده با clearfil liner bond 2V، کامپوزیت flowable و storage شده به مدت هفت روز

ابتدا پس از محاسبات اولیه به کمک آزمون Kolmogorov - smirnov که پیش فرض اول برای آنالیز ANOVA میباشد، نرمال بودن متغیر وابسته در هر شش گروه انجام گردید و در هر شش گروه فرض نرمال بودن داده‌ها پذیرفته شد.

آزمون t.test برای مقایسه گروه اول و دوم، سوم و چهارم، پنجم و ششم به طور جداگانه انجام شد (جدول ۲).

در گروه اول و دوم: نتیجه این آزمون تفاوت معنی داری را نشان نداد. یعنی استحکام باند سمان Panavia F به عاج در گروه کنترل ۲۴ ساعته و ۷ روزه تفاوت معنی داری ندارد.

در گروه سوم و چهارم: نتیجه این آزمون تفاوت معنی داری را نشان داد و $Pvalue = 0/032$ بود. یعنی نگهداری هفت روزه باعث کاهش قدرت باند سمان Panavia F به عاج Resin coat شده با Clearfil liner bond 2V می‌شود.

قرار نداد. دلایل احتمالی کم شدن استحکام باند در اثر نگهداری ۷ روزه را میتوان به عوامل زیر ربط داد.

۱- افزایش پلیمریزاسیون در لایه مهار اکسیژن در زمان نگهداری که خود عاملی برای تضعیف استحکام باند است. برای باند مطمئن دولایه رزین به هم، وجود یک لایه مهار اکسیژن سالم ضروری است.

۲- آسیب دیدن لایه مهار اکسیژن در اثر اعمال

پاکیزه سازی سطح و اچ با اسید فسفریک

نتایج حاصل از آزمون ANOVA در

گروه‌های ۱ و ۳ و ۵ هم چنین ۲ و ۴ و ۶ تفاوت معنی داری را نشان نداد. یعنی Resin coat استحکام باند سمان رزینی به عاج را افزایش نمی دهد. از این دیدگاه نتایج این مطالعه با تعدادی از مطالعات قبلی سازگار بود از جمله مطالعه Imamura در سال ۱۹۹۶ (۱۲)، Brosht در سال ۱۹۹۷ (۱۳)، Shahdad SA در سال ۱۹۹۸ (۱۴)، Nilsson در سال ۲۰۰۰ (۱۵)، Yoshidak در سال ۲۰۰۱ (۱۶) و ElzohairyA در سال ۲۰۰۳ (۱۷)، OswaldoS در سال ۲۰۰۷ (۲۹). اگر چه نتایج این مطالعه با تعدادی از تحقیقات قبلی یکسان نبود (۳ و ۴ و ۵).

دلایل احتمالی عدم سازگاری نتایج این مطالعه

با تعدادی از مطالعات قبلی:

۱- براساس مطالعات

(۱۲ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷) استحکام باند سمان‌های رزینی به کامپوزیت cure شده کم است زیرا در هنگام کاربرد کامپوزیت به صورت لایه لایه (incremental) و باند کامپوزیت یا سمان به سطح باندینگ از آنجایی که اکسیژن پلیمریزاسیون رزین را مهار میکند. همیشه (حتی بعد از نور دادن) یک لایه ۱۵ میکرونی تحت عنوان لایه مهار اکسیژن (oxygen inhibited layer) روی سطح چسبنده تشکیل میشود. این لایه مهار اکسیژن حاوی باندهای دوگانه زیادی برای کوپلیمریزه شدن رزین چسبنده با کامپوزیت یا سمان میباشد (۱۸) در حالی که بعد از Resin coat، سطح عاج پانسمان میشود. در

شامل آمین پروکساید خیلی ضعیف پلیمریزه میشوند. چرا که عامل آمین تحت یک واکنش اسید و باز لوئیس، توسط مونومرهای اسیدی خنثی شده و توانایی خود را به عنوان یک عامل احیاء کننده از دست میدهد. سمان Panavia F یک سمان dual cure است و بعد از قرارگیری این سمان روی لایه باندینگ مونومرهای اسیدی موجود در لایه مهار اکسیژن میتوانند از پلیمریزاسیون کامل سمان جلوگیری کنند و باعث استحکام باند ضعیف سمان به عاج شود. مطالعه Pashley در سال ۲۰۰۳ نشان داد که یک نوع عدم سازگاری بین باندینگ‌های خود اچ کننده یک مرحله‌ای (one step) با کامپوزیت رزین‌های شیمیایی و dual cure وجود دارد. دلیل این عدم سازگاری را تضعیف پلیمریزاسیون این نوع کامپوزیت‌ها در محیط اسیدی بیان نمود (۱۰).

۲- دلیل دیگر کم بودن قدرت باند این سمان به

عاج عدم برداشت کامل اسمیر لایر توسط پرایمر اسیدی این سمان و نفوذ ناکامل آن در عاج و ضخامت کم هیبرید لایر می باشد. (۱۱)

۳- دلیل دیگر، عدم سازگاری اجزاء متعدد

سمان که منجر به کاهش چسبندگی سمان به عاج می شود (۴).

نتایج حاصل از آزمون t.test در گروه‌های ۳

و ۴ هم چنین ۵ و ۶ نشان داد که نگهداری ۷ روزه باعث کاهش استحکام باند عاج Resin coat شده، می شود. یعنی عاج Resin coat شده با Clearfil liner bond 2V و نگهداری شده به مدت ۷ روز استحکام باند کمتری نسبت به عاج Resin coat شده با همین ماده و نگهداری شده به مدت یک روز دارد.

همچنین عاج Resin coat شده با clearfil

liner bond 2V و کامپوزیت قابل سیلان و نگهداری شده به مدت ۷ روز استحکام باند کمتری نسبت به عاج Resin coat شده با همین مواد و نگهداری یک روزه دارد. بررسی منابع موجود منبعی برای مقایسه در اختیار

۲- در مطالعه Niakaido و همکارانش در سال ۲۰۰۳ در مورد استحکام باند کششی سمان‌های رزینی به عاج با استفاده از تکنیک Resin coat دلیل افزایش استحکام باند سمان رزینی به عاج در اثر Resin coat، افزایش ضخامت لایه هیبرید بیان شده است (۳) در صورتی که مطالعات دیگر بیان میکنند که ضخامت لایه هیبرید نقش کمی در افزایش استحکام پیوند بین سطحی دارد (۲۲ و ۲۳) و در برخی مطالعات بیان شده است که اگر رزین با ویسکوزیته پایین به عنوان جزئی از سیستم‌های باندینگ عاجی به کار روند کاهنده میزان ریزش می‌باشند (۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸). با توجه به این مطالعات میتوان نتیجه گرفت که افزایش ضخامت لایه هیبرید زمانی معنی پیدا میکند که بلافاصله بعد از Resin coat و قبل از آلوده شدن سطح، لایه دیگر کامپوزیت یا سمان قرار داده شود تا دو لایه با هم پلیمریزه شوند. در حالی که سطح Resin coat شده در اثر مراحل کاری مانند پانسمان، برداشت پانسمان و اسید اچ آلوده میشود و لایه مهار اکسیژن آسیب می‌بیند. پس دیگر افزایش ضخامت لایه هیبرید نیز معنی پیدا نمی‌کند و این لایه نمیتواند باعث افزایش استحکام باند شود.

نتیجه گیری

با توجه به محدودیت‌های این تحقیق

- ۱- افزایش استحکام باند با تکنیک Resin coat به سطح عاج دیده نشد.
- ۲- استفاده از کامپوزیت قابل سیلان به همراه Clearfil liner bond 2V تأثیری روی استحکام باند نداشت.
- ۳- Storage ۷ روزه سطح Resin coat شده باعث کاهش قدرت باند می‌شود.

مرحله باند نمونه‌ها، سطح ابتدا توسط برس تمیز و سپس با اسید فسفریک به مدت ۱۰ ثانیه اچ می‌شود. بنابراین لایه مهار اکسیژن آسیب مینماید و این لایه دیگر intact نخواهد بود. در واقع در مرحله باند نمونه‌ها به سطح Resin coat شده سمان رزینی به یک کامپوزیت cure شده یا قدیمی باند می‌شود که همانطوری که قبلاً ذکر شد، مطالعات زیادی در مورد کم بودن استحکام باند سمان رزینی به کامپوزیت cure شده وجود دارد و در این تحقیقات روش‌هایی مانند microabrasion (۳۶) و اچ با هیدروفلوریک اسید (۳۴) خشن کردن سطح (۲۱ و ۲۰) و استفاده از silane (۱۶) مکرراً جهت افزایش استحکام باند توصیه شده است که خود بیانگر عدم اتصال کافی سمان رزینی به کامپوزیت cure شده میباشد. بررسی نمونه‌های شکسته شده با استریومیکروسکوپ در مطالعه حاضر برای تشخیص نوع شکست، حاکی از شکست adhesive یعنی جدا شدن سمان از سطح عاج، سطح Resin coat شده و سطح کامپوزیت قابل سیلان بود. بنابراین تنها شکست adhesive داشتیم بدین معنا که در گروه اول و دوم جدا شدن سمان از سطح عاج در گروه سوم و چهارم جدا شدن سمان از سطح Resin coat شده با باندینگ و در گروه پنجم و ششم جدا شدن سمان از سطح Resin coat شده با کامپوزیت قابل سیلان بود. چرا که استحکام باند سمان panaviaF به سطح فلز بیس متال بیشتر از سطح عاج یا کامپوزیت است. اگر چه، باند با استفاده از کامپوزیت قابل سیلان افزایش پیدا نکرد ولی باقی ماندن همین لایه بر روی سطح عاج باعث لایه محافظتی میشود و در صورت debond شدن ترمیم غیرمستقیم در کلینیک سطح عاج به وسیله این لایه پوشیده باقی میماند و مانع از پوسیدگی و حساسیت می‌شود.

منابع

- 1-Manhart J, Mehl A, Schroeter R, Obster B, Hickel R. Bond strength of composite to dentin treated by air abrasion. Oper Dent 1999; 24(4):223-32.

- 2-Tanumiharja M, Burrow MF, Tray M. Microtensile bond strengths of seven dentin adhesive systems. *Dent Mater* 2000; 16(3):180-7.
- 3- Nikaido T, Nakajima M, Burrow MF, Tagami J. Tensile bond strengths of resin cements to bovine dentin using resin coating. *Am J Dent* 2003; 16 Spec No: 41A-46A.
- 4- Jayasooriya PR, Pereira P, Nikaido T, Tagami J. Efficacy of a resin coating on bond strengths of resin cement to dentin. *J Esthet Restor Dent* 2003; 15(2):105-13.
- 5-Goes T, Nikaido T, Pereira P, Tagmi J. Early bond strengths of Dual-cured resin cement to resin - coated dentin. *JDR* 2000; 79.
- 6-Burrow MF. Early bonding of resin cements to dentin effect of bonding environment. *Oper Dent* 1996; 21(5):196-202.
- 7-Kurarary Co., LTD. Technical information of panavia F. Printed in Japan: 03/99; 1-5.
- 8-Susan K, Victoria M. Surface treatment of indirect resin composite surfaces before cementation. *J Prosthet Dent* 1997; 77:568-72.
- 9- Anna M, Sanares E, Pashley D. Adverse surface interactions between one-bottle light cured adhesives and chemical-cured composites. *J Dent Mate* 2001; 17:552-6.
- 10-Cheong C, King NM, Pashley DH. Compatibility of self-etch Adhesives with chemical / Dual-cured composites: Two-step VS one-step systems. *Oper Dent* 2003; 28(6):747-55.
- 11-Dias GM, Sonza D, Pereira G. Fracture Resistance of teeth Restored with the bonded Amalgam Technique. *Oper Dent* 2001; 26:511-5.
- 12-Imamura GM, Reinhardt JW, Boyer DB, Swift EJ. Enhancement of resin bonding to heat-cured composite resin. *Oper Dent* 1996; 21(6):249-56.
- 13- Brosh T, Pilo R, Bichacho N, Blutstein R. Effect of combinations of surface treatments and bonding agents on the bond strength of repaired composites. *J Prosthet Dent* 1997; 77(2):122-6.
- 14- Shahdad SA, Kennedy JG. Bond strength of repaired anterior composite resins. *J Dent*. 1998; 26(8):685-94.
- 15- Nilsson E, Alaeddin S, Karlsson S, Milleding P, Wennerbergg A. Factors affecting the shear bond strength of bonded composite inlays. *Int J Prosthet* 2000; 13(1):52-8.
- 16- Yoshida K, Kamada K, Atsuta M. Effects of two silane coupling agents, a bonding agent, and thermal cycling on the bond strength of a CAD/CAM composite material cemented with two resin luting agents. *J Prosthet Dent* 2001; 85(2):184-9.
- 17- Elzohairy A, DeGee A, Mohsen M, Feilzer A. Microtensile bond strength testing of luting cements to prefabricated CAD/CAM Ceramic and composite blocks. *Dent Mater* 2003; 19(7):575-83.
- 18-Rueggeberg F, Margeson D. The effect of Oxygen inhibition on an unfilled/filled composite system. *J Dent Res* 1990; 69:1652.
- 19- Lucena-Martin C, Gonzales-Lopes S, Navajas-Redrigue Z, De Mondelo J. The effect of various surface treatments and bonding agents on the repaired strength of heat-treated composites. *J Prosthet Dent* 2001; 86(5):481-8.
- 20- Asmussen E, Pentzfeldt A. The effect of secondary curing of resin composite on the adherence of resin cement. *J Adhes Dent* 2000; 2(4):315-8.
- 21- Hummel S, Marker V, Pace L, Gold Fogle M. surface treatment of indirect resin composite surfaces before cementation. *J Prosthet Dent* 1997; 77(6):568-72.
- 22- Gwinnett A. Altered tissue contribution to interfacial bond strength with acid conditioned dentin. *Am J Dent* 1994; 7(5):243-6.
- 23- Inai N, Kanemura N, Tagami J, watanabe L, Marshall S, Marshall G. Adhesion between collagen depleted dentin and dentin adhesives. *Am J Dent* 1998; 11(3):123-7.
- 24- Unlu N, Krakaya S, Ozer F, Say E. Reducing microleakage in composite resin restorations: an in vitro study. *Eur J Prosthodont Restor Dent* 2003; 11(4):171-5.
- 25-Fabianelli A, Goracci, Ferrari M. Sealing ability of Pack able resin composites in class II restorations. *J Adhes Dent* 2003; 5(3):217-23.
- 26-Chuang S, Jin Y, Lin T, Chang C, Garcia F. Effects of lining materials on micro leakage and internal voids of class II resin-based composite restorations. *Am J Dent* 2003; 16(2):84-90.
- 27-Yazici A, Baseren M, Dayangac B. The effect of flow able resin composite on micro leakage in class V cavities. *Oper Dent* 2003; 28(1):42-46.
- 28-Chimello D, Chinelatti M, Ramos R, Palma D. In vitro evaluation of microleakage of a flow able composite in class V restorations. *Braz Den J* 2002; 13(3):184-7.
- 29-Oswaldo S.de Andrade, Mario F.deGoes, Marcos A.J.R. Montes. Indirect restorations bonded to dentin treated with adhesive and low-viscosity composite. *Dent Mater* 2007; 23:279-87.